

at kommunernes økonomi er blevet strammet og strammet og strammet under denne regering. Det tror jeg ikke hr. Kristian Jensen vil forsøge at løbe fra, det håber jeg i hvert fald ikke, for det ville være lidt uklogt. Også på grund af det pres, skattestoppet lægger på kommunernes økonomi, er de ikke er i stand til at løse deres velfærdsopgaver på en forsvarlig måde.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg vil godt rose hr. Ole Sohn for hans store ærlighed, for der er jo enighed blandt alle prognosemagere om, at opsvinget er på vej. Jeg er også helt enig med hr. Ole Sohn i, at det er fuldstændig forrykt at følge den diskussion, der er blevet ført fra norges side med en påstand om, at der ikke kommer noget opsving, og jeg er ked af, at den socialdemokratiske finansordfører har forladt salen – nej, undskyld, han sidder dernede. Jeg håber, den socialdemokratiske finansordfører har hørt efter, for det ville klæde Socialdemokratiet at anerkende, at der er et opsving på vej, sådan som hr. Ole Sohn ganske rigtigt gør.

Men hr. Ole Sohn fastholder stadig, at der er sket en beskæring af de offentlige budgetter. Kender hr. Ole Sohn ikke rapporten fra Rådet for Socialt Udsatte? Det er et råd, som SF plejer at bruge som det helt store sandhedsvidne, og nu siger de, at der er vækst i kommuners og amters indsats over for de socialt svageste, en realvækst på 6 pct. næste år. Vil hr. Ole Sohn ikke anerkende det?

Så er det i øvrigt lidt pudsigt, at hvis der er nedgang i konjunkturerne, har hr. Ole Sohn ingen problemer med at tillægge regeringen ansvaret for nedgangen, men det samme gør sig ikke gældende, når der er opgang. Er det ikke lidt af en skævvridning?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg giver ikke regeringen ansvaret for nedgangen i konjunkturerne, ligesom jeg heller ikke giver regeringen æren for opsvinget. Min kritik går sådan set på, hvad en ansvarlig regering bør gøre i både en højkonjunktursituation og en lavkonjunktursituation som den, vi er i nu, og her er vi dybt uenige. Det er en politisk uenighed.

Vi mener fra SF's side, at netop når der er lavkonjunktur og vi skal bruge milliarder, fordi 180.000 er på arbejdsløshedsdagpenge, burde en ansvarlig regering sætte sig ned og spørge: Hvilke uløste opgaver i samfundet skal løses? Uan-

set hvilken regering der er tale om, bør den sætte noget i gang, men det gør denne regering ikke, og det mener jeg simpelt hen er forkert. Min kritik går på, at man netop i en nedgangskonjunktursituation sætter noget ind for at modvirke den. Når der er højkonjunktur, er der måske ikke arbejdskraft til rådighed, så det er netop i nedgangstider, man skal gøre noget.

Det kan ikke nytte noget, at man siger, at man har lavet noget for akademikerne. Det har man gjort, javel, men det er jo ikke noget, der har hjulpet, for arbejdsløsheden blandt akademikere er jo også steget.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg står med Socialistisk Folkepartis finanslovudspil og prøver at få det til at hænge lidt sammen med det, hr. Ole Sohn siger, og det, jeg kan se af finanslovudspillet fra Socialistisk Folkeparti, er, at man vi ansætte flere på en række områder i den offentlige sektor, både på HK-området, AC-området og SiD-området. Det er noget med, at der skal gives hurtigere svar fra det offentlige.

Men synes hr. Ole Sohn ikke ved nærmere eftertanke, at nu, hvor man kan se, at konjunkturerne er ved at vende, er det en meget uheldig vej at gå? Er hr. Ole Sohn ikke enig i, at man ikke kan forestille sig – SF ville i hvert fald ikke gå med til det – at når konjunkturerne vender i løbet af et års tid og vi igen får stigende beskæftigelse, begynder man at afskedige dem, man lige har ansat til at forbedre den offentlige service? SF's forslag vil forankre en højere offentlig service og dermed flere offentligt ansatte og øgede offentlige udgifter, og synes hr. Ole Sohn ikke, det er stærkt betænkeligt?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Først kan man jo glæde sig over, at hr. Lars Barfoed har fundet inspiration ved at læse i SF's finanslovudspil. Det skulle han måske have lov til lidt oftere.

Angående flere ansatte i den offentlige sektor vil jeg sige, at det jo er et spørgsmål om prioritering og omprioritering. Jeg går ud fra, at hr. Lars Barfoed er enig i, at en arbejdsløs også er ansat i det offentlige, forstået på den måde, at han får en ydelse af det offentlige, og det er et spørgsmål om at gøre den ydelse aktiv. Vi har snakket om en elektronisk patientjournal i sundhedssektoren i, jeg ved ikke hvor lang tid, og der er mas-